

Ivan Krsto Blažinović, 1.a

Proljeće

Konačno je zasjalo sunce i otjerala zimu iz našeg dvorišta. Stiglo nam je proljeće. Laste su doletjele s juga. Veselo lepršaju u svojoj proljetnoj igri kao da nas zovu da im se pridružimo. Uživaju u milovanju proljetnoga sunca.

Livade su se zazelenile, a proljetno je cvijeće sramežljivo provirilo iz zemlje kako bi se i ono pridružilo proljetnom slavlju. I, gle, čuda! Žuta, zimska i uspavana livada pretvorila se u zeleni tepih prepun prekrasnih boja kojima cvjetići veselo sjaje. Drveće se zazelenilo, a potoci su zažuborili. Cijela priroda se probudila.

Djeco, vrijeme je za igru! Idemo ubrati kiticu prekrasnoga proljetnoga cvijeća i pokloniti je onima koje volimo kako bi i oni osjetili radost i ljepotu što nam donosi proljeće.

Ema Vukina, 2.a

Putovanje

Oblak putuje
modrim nebom prateći
stare drumove

Ivana Hlebec, 5.b

Kao dijete more se smije

Kao malo dijete more se smije,
svoje ručice k suncu pruža...
Zlato s neba draguljima ga kiti,
zrakama toplim lagano ga ziba.
Galeb bijeli pjesmu pjevuši...
Odjednom u rumenilu neba iščezne.

Polako...večer poljupcem uspavljuje dan,
sunce u dubinu mora tone...
Mjesec na dlanu zvjezdice čuva,
srebrnom svjetlošću more grli.
Kao malo dijete more se smije...

Ana Ilić, 8.a

Borna Žganec, 5.b

Dva cvijeta

Dva cvijeta
kraj kuće stoje,
zajedno sa suncem i kišom
svoje dane broje.

Stela Šarić, 1.b

Veliki sneg

Celo je jutro z neba sipal sneg. Sonček se skril za kmičnim oblakima. Se je bilo belo kak da se meglja vleče. Saki pot da sam pogledala črez oblok, snega je bilo se več i več. Škola je bila kak v jenom belom oblaku. Odjemput, zazvoni! Tre bo iti dimo! Ali kak? Da bar imam sane! Zišla sem vun z škole. Sneg mi je bil do kolen. Najemput, iz snežne megle ispal je moj brat. Donesel mi je šala i rukavice, a za sobom je vlekeli drvene sane. Zel mi je tašku, posel me na sane, pak me odvlekel kak srečni cujzek. Koli nas je bil globoki sneg. Iskali smo steze. Železo san je škripalo po zmrznutom snegu. Ljudi so još ne očistili koli svojih hiž. Cincelice so visele po strehama, a dreva v dvorišćima su bila kak oblečena v belinu. Da smo bili blizu našega doma, nekši mali fačoki so nas šteli zgrudati. Ali smo se ne dali!

Iva Bartolić, 5.a

Jesen v Međimurjo

V Međimurjo je navek lepo, a meni pak je posebno vreme jesensko. Unda je v mojem vrtu listje pisano na drevima, jabuke se črleniju, a hruške su slatke i dišeče. Na polju je koruza kak zlato i vredni ljudi se žurijo delati. V Međimurjo su lepi običaji, narodne pjesme, kola i narodne nošnje. Ja znam popevati «klinček stoji pod oblokom», a mama me vuči kajkavski govoriti. Nigdar nam pozabil da sam Međimurec.

Dario Gašparić, 3.c

Moj kućni ljubimac

Moji kućni ljubimci su papige. Zovu se Piki i Tika.

Oni stalno krešte i pjevaju, a ponkad se i ljube.

Imaju lagano perje koje nakon njihove svađe leti po kući, ali ja ih ipak jako volim.

Lucija Dania, 1.a

Jesenski ples

Cvetje si jesenske kiklje šivle,
V mrzloj rosi lice hmivle.
Na se strone šošja fina svila
Štera bu kaj koga razveselila.

I dreva su več cifrasta.
Noge vlečejo vum z blata
Pak se na ples žuriju
makar kiklje malo zmažeju.

V šumi bo veselje pravo,
Saki si bo našel nekšo zabavo.
Plesali bodo celu noč, se do jutra,
Pak ne znam što bo se stal zutra.

Ivana Dobrovoljec, 6.b

Jesen u vinogradu

Jesen u vinogradu,
jarko sunce vinograd obasjalo.
Bumbari i pčele zuje.
Ljudi beru grožđe, dozrelo je voće.

Pjesma se ori,
uz vinograd
potok žubori.

Groz s grozdom
je u puti,
a vino se
u preši muti.

Marko Mesarić, 4.a

Dok vidim te zelene oči

...kečkice mi se cele zapleteju,
mam sam črlena kak paprika,
kak da i nema drugih fakina,
al moje srćece sam njega gledi.
Vrata vu meni otpira,
oče vum skočiti,
i njega celoga skušuvati.

Petra Lapat, 8.b

Proljetna pjesma

Ptičice cvrkuću
Pjesmicu radosnu.

Pokraj puta
Gledaju me
Dva jaglaca žuta.

Trava se zeleni,
A nemir u meni.

Proljeće me vuče,
Srce mi tuče.

Vjetar puše
Pjesmu iz duše.

Sara Zadravec, 3.b